

Grans Concerts Vic 22-23

Amb el mecenatge de la
INSTITUCIÓ PUIG-PORRET

**MARIONA CAMATS
I ALBERT CANO
SMIT**

L'Atlàntida
Centre
d'Arts
Escèniques
d'Osona

www.latlantidavic.cat

Diumenge, 20 de novembre de 2022

A les 18 h - Sala 2 Joaquim Maideu

Durada: 1 h

Mariona Camats, violoncel

Albert Cano Smit, piano

Fanny Hensel-Mendelssohn Bartholdy (1805-1847)

Fantasia en Sol menor

Capriccio en La bemoll major

(en el 175è aniversari de la mort de Fanny Mendelssohn)

Robert Schumann (1810-1856)

Peces de fantasia op. 73

1. *Zart und mit Ausdruck*

2. *Lebhaft, leicht*

3. *Rasch und mit Feuer*

Frédéric Chopin (1810-1849)

Sonata per a violoncel i piano en Sol menor, op. 65

1. *Allegro moderato*

2. *Scherzo*

3. *Largo*

4. *Finale. Allegro*

MARIONA CAMATS, VIOLONCEL

Nascuda el 1997 a La Garriga (Barcelona), va començar a tocar el violoncel sota el mestratge d'Anna Mora i de Lluís Claret. Posteriorment, va estudiar al Leopold Mozart Zentrum de la Universitat d'Augsburg (Alemanya) amb el professor Julius Berger. Del 2019 al 2021, va ser artista resident a la Queen Elisabeth Music Chapel de Waterloo (Bèlgica), sota el mestratge de Gary Hoffman. Del 2021 al 2022, va estudiar l'Artist Diploma a l'Academia Stauffer de Cremona (Itàlia) amb el mestre Antonio Meneses.

El 2016 va obtenir la Beca Internacional Pau Casals de la Fundació Pau Casals per a ampliació d'estudis i consolidació de la formació musical. Més tard, el 2020, va rebre una beca d'estudis en el camp de la música de la mà de la Fundació Güell. Ha obtingut diversos premis, com el concurs Joves Intèrprets Ciutat de Sant Cugat, concurs Cordes de Barcelona, el Grand Prix a la Flame Competition de París, el Vic Cello Festival i el Johann Andreas Stein-Wettbewerb.

Ha actuat a Espanya, França, Alemanya, Holanda, Àustria, Suïssa, Bèlgica i la Xina. Com a solista, ha actuat amb la Jove Orquestra Simfònica del Vallès i Gilles Apap, la JONC Filharmonia i Manel Valdivieso, l'Orquestra Simfònica Camera Musicae i Tomàs Grau i Joel Bardolet, la Bruckner Akademie Orchester i Jordi Mora, l'Orquestra de Cambra de Granollers i Guy van Waas i amb l'Orquestra Simfònica del Vallès i Andrés Salado. Ha participat a diferents classes magistrals i ha actuat en diversos festivals com The International Holland Music Sessions, el Kronberg Academy Masterclasses, el Mozarteum Internationale Sommerakademie a Salzburg, el Festival Pau Casals de Prada, el Supercello Festival a Pequín, el Festival Emergents de l'Auditori de Barcelona i El Primer Palau 2020, on va rebre el Premi de la Crítica, entre d'altres. Fins al 2018 va tocar un violoncel fet per Marc Laberte (1921) que va pertànyer a Pau Casals. Actualment, toca un violoncel de David Bagué (2019).

ALBERT CANO SMIT, PIANO

El pianista Albert Cano Smit ja s'està convertint en un dels favorits del públic gràcies a les seves interpretacions com a solista amb orquestra i en concert. Ha actuat amb l'Orquestra Simfònica de San Diego, l'Orquestra Filharmònica de Las Vegas, l'Orquestra Simfònica de Mont-real, l'Orquestra Filharmònica de Boca del Río, l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, la Camerata de Manchester, la Orquestra Sinfònica d'Aiken i l'Orquestra del Festival de Colorado. Aquesta temporada debuta amb l'Orquestra Simfònica de Seattle, l'Orquestra Simfònica d'Elgin, l'Orquestra Simfònica de Las Colinas i l'Orquestra de Cambra de Colorado Springs.

Cano Smit va ser guardonat amb el primer premi del Young Concert Artists International Auditions 2019. També va ser el guanyador del Concurs Internacional de Piano Walter W. Naumburg de 2017, que el va presentar en concert al Carnegie's Weill Hall. Més recentment, el 2020, va rebre el Premi de Piano Arthur Rubinstein de The Juilliard School. Aquesta temporada ha debutat a Nova York, Washington D.C., Chicago, Florida, Colorado i Carolina del Nord, entre altres, presentat per Young Concert Artists.

Actualment resideix a Nova York, on ha cursat el seu Artist Diploma i Màster de Música amb R. McDonald a The Juilliard School. Anteriorment havia estat deixeble, entre altres, d'O. Shihor, G. Caskie i M. Karbownicka. Cano Smit és alumne de l'Escola Colburn d'Arts Escèniques i l'Acadèmia del Festival de Verbier.

Albert Cano Smit apareix amb el consentiment de Young Concert Artists, Inc., www.yca.org

QUAN EL VIOLONCEL I EL PIANO S'ABRACEN

Fanny Mendelssohn va néixer en una família de classe alta, adinerada, culta i jueva, que va educar els seus fills amb l'exquisidesa d'una formació humanística a la qual només podien accedir uns quants privilegiats al segle XIX. Com a representant del primer romanticisme musical, rep influències del classicisme, de l'Sturm und Drang de Beethoven i de Bach. Malgrat aquest respecte pel passat, Fanny va creure en les noves oportunitats que li obria el Romanticisme i va introduir canvis que la van portar a dedicar-se de manera molt meticulosa a les formes menors, com les que avui escoltarem aquí. El virtuosisme és un qualificatiu que se li va reconèixer a Fanny de ben petita. Als 14 anys, Fanny ja era capaç de tocar els 24 preludis d'*El clavecí ben temperat* de Bach de memòria. Malgrat la seva passió per la música, no va ser fins al 1846 que Fanny va publicar la seva primera partitura, una compilació de cançons amb el número d'Opus 1. Tant la *Sonata o Fantasia en Sol menor* com el *Capriccio en La bemoll major* estan dedicades al seu germà Paul. Ambdues obres presenten una melodia sentimental i senzilla, la qual cosa respon a la forma del lied. Malgrat això, ambdues peces mostren una densitat harmònica inqüestionable que està al servei de l'expressivitat, una inclinació per la notació formalment lliure i el seu amor per Beethoven. La *Fantasia en Sol menor* comença amb un *Andante doloroso*, que cita obertament el moviment lent del primer *Quartet Rasumowsky* al piano. El tema expressiu del piano és tocat amb un sentiment que convida a l'intimisme. Quan el violoncel el recupera, es converteix en un *Prestissimo* radiant optimista. El virtuosisme d'aquesta secció es fa palesa amb un recitatiu instrumental del violoncel que culmina amb una mena d'*arioso*. Una breu cita de l'*Andante doloroso* condueix a un segon *Allegro*, aquesta vegada *molto moderato*. Acaba al violoncel amb semicorxera "xiuxiuejant" i *pizzicato* suau. El *Capricci en La bemoll*, amb una estructura clarament liederística, es comença amb el piano i el violoncel teixint una melodia serena, de temes regulars i molt melancòlica per passar a un temps frenètic i potent, també per part dels dos instruments; allò apol·lini i dionisiac posseeix tota la peça fins al final, on la calma torna a imperar.

Quan Schumann escriu les *Peces de fantasia op. 73* coincideix amb les seves al·lucinacions mentals i amb els intents de suïcidi. I quan Chopin crea la *Sonata per a violoncel i piano en Sol menor, op. 65* és quan ja estava molt malalt de tuberculosi i li faltaven pocs anys per morir. Però aquest fet, que pot semblar anecdòtic, no ho és. Perquè la malaltia, entesa com una crisi del cos també és una crisi de l'ànima, i les crisis fan explorar noves vies de subsistència, la qual cosa es tradueix en la fermesa que tenen tots dos a l'hora de crear els fonaments d'un llenguatge musical propi. Les *Peces de fantasia op. 73*, que en un primer moment foren titulades *Soirée Stücke* (Peces del vespre), tenien com a instrumentació original la de clarinet i pianoforte (*ad libitum*, violí o violoncel), probablement per poder atraure un nombre més elevat de compradors i així tenir més vendes editorials. La veritat és que, sigui quina sigui la formació, no deixen de ser peces delicades que formen part d'una suite que respon perfectament a l'estil Biedermeier, un estil que es desenvolupa en l'imperi austrohongarès en plena Restauració i que advoca pel sentimentalisme i l'intimisme.

El llenguatge poètic de Chopin, que tenia com a instrument preferit el piano sol, arriba a expressar-se també en aquesta *Sonata per a violoncel i piano en Sol menor, op. 65*, una de les nou peces escrites per a instruments diferents del piano. El trencament sentimental amb George Sand i l'avenç de la seva tuberculosi el van portar, especialment en el seu primer moviment, a no acabar de trobar l'excel·lència que buscava. Tot i així, finalment en escriure'l li va donar el doble de temps que als altres i una gran complexitat textural. El temps més conegut, però, és el *Largo*, d'una gran bellesa melòdica. En aquesta sonata, com en la majoria de les seves obres, podem trobar-hi una gran originalitat, una indubtable força constructiva i una amplitud harmònica ben palesa, la qual cosa fa d'aquesta peça una obra que combina el rigor tècnic amb l'expressivitat íntima dels continguts musicals que s'hi nien.

Magda Polo Pujadas

**Doctora en Filosofia de la Música i professora
d'Estètica i Teoria de les Arts i Història de la Música
de la Universitat de Barcelona**

Propers concerts

17.12.22

LAURA

La compositora Helena Cànovas estrena una recreació de l'obra de Llor per a veu i música electrònica

DISSABTE 17 DE DESEMBRE

A les 20 h

Preu: 10 € - 18 €

29.01.23

L'OMBRA DE FARINELLI

Grans àries barroques de Vivaldi, Händel, Porpora i altres sota la batuta de Jordi Domènech

DIUMENGE 29 DE GENER

A les 18 h

Preu: 10 € - 36 €

04.03.23

OBC AMB NICOLAS ALSTAEDT

Un espectacular programa amb Brahms, Haydn i Pedrell

DISSABTE 4 DE MARÇ

A les 20 h

Preu: 10 € - 36 €

Informació i venda d'entrades

www.latlantidavic.cat

(estalviaràs 1 € per entrada si ets Padrí o Amic)

Taquilles de L'Atlàntida

De dimecres a divendres de 15.30 h a 19.30 h

Dissabtes de 10 h a 13 h

Una hora abans de cada espectacle

Organitza

L'Atlàntida
Centre
d'Arts
Escèniques
d'Osona

Amb el mecenatge

Ajuntament de Vic

Vic,
ciutat a la
mesura humana

Patrocina

INSTITUCIÓ PUIG - PORRET

FUNDACIÓ PRIVADA CATALANA

LA VANGUARDIA

Amb el suport

Diputació
Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Col·laboradors

